

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3444/2023. (X. 25.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kecskeméti Törvényszék 12.Bf.499/2022/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A dr. Molnár László Zsolt ügyvéd által képviselt indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt.
- [2] Az indítványozó által kifogásolt határozat a következő.
- [3] A Kecskeméti Törvényszék 2022. november 9-én meghozott és végleges 12.Bf.499/2022/2. számú végzésével megváltoztatta a Kecskeméti Járásbíróság 2022. október 3-án meghozott – a büntetőeljárást megszüntető – 12.B.150/2022/29. számú végzését és a pótmagánvádlói vádindítványt elutasította.
- [4] 1.1. Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt ügy lényege a következő.
- [5] Az indítványozó háziorvosként praktizáló férje 2008. február 3-án elhunyt. Az indítványozó szerint az önkormányzat az orvosi praxis működtetési jogáról a hatályos jogszabályok figyelmen kívül hagyása és az örökösök felhatalmazása nélkül rendelkezett, amikor 2008. március 1-től 2008. november 1-ig úgy biztosította a háziorvosi körzet betegellátását, hogy az még az indítványozó tulajdonában volt, továbbá jogellenesen átengedte a rendelőintézetben tartott (fogyo)eszközöket a helyettesítő orvosnak, aki ezen időszak bevételeivel rendelkezett.
- [6] Az iratokból kitűnően az indítványozó (sikkasztás büntette miatti) első feljelentését követően a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság a 2015. április 22-án meghozott határozatával a 03000-158/2014.bü. számon folytatott nyomozást megszüntette, mivel a nyomozás adatai alapján bűncselekmény elkövetése nem volt megállapítható és az eljárás folytatásától volt sem várható eredmény.
- [7] A Kiskőrösi Járási Ügyészség 2015. június 5. napján meghozott B.307/2013/25. számú határozatával az indítványozó panaszát a sikkasztás büntette tekintetében elutasította.
- [8] Az indítványozó ezt követően pótmagánvádat terjesztett elő. A Kecskeméti Törvényszék 2015. szeptember 9-én meghozott 2.Bkk.580/2015/2. számú végzéséből az ügy elsőfokú elbírálásából a Kiskőrösi Járásbíróságot kizárta, és az elsőfokú eljárás lefolytatására a Kalocsai Járásbíróságot jelölte ki.
- [9] A Kalocsai Járásbíróság 2016. február 11-én meghozott 1.B.169/2015/3. számú végzésével az indítványozó pótmagánvádló vádindítványát törvényes vád hiánya miatt elutasította. A végzés szerint az indítványozó – férje halála után – szóban megállapodott a helyettesítő orvossal, hogy a praxis működtetési jogának eladásáig ellátja a háziorvosi feladatokat. A járásbíróság szerint ezáltal az indítványozó valójában rábízta a rendelőben lévő eszközöket az orvosra. Az pedig nem volt megállapítható, hogy a megbízott szándékosan jogellenesen, a saját javára, a sértett hátrányára, annak érdekét sértő módon gyakorolta volna a helyettesítést, erre vonatkozó adatot a vádindítvány a bíróság szerint nem tartalmazott.
- [10] Az indítványozó fellebbezését a Kecskeméti Törvényszék 2016. november 8-án meghozott 2.Bf.102/2016/4. számú végzésével elutasította. A törvényszék szerint a járásbíróság helytállóan járt el, amikor megállapította, hogy a vádindítványban szereplő cselekmény nem bűncselekmény, tekintettel arra, hogy a sikkasztás törvényi tényállási elemei közül sem a jogtalan eltulajdonítás, sem a sajátjaként történő rendelkezés nem történt meg (az indítványozó megbízására tekintettel). A törvényszék megjegyezte azt is, hogy az indítványozó a helyettesítésre szóló megbízás kapcsán fennálló elszámolási viszonytal kapcsolatos vitás kérdések rendezése érdekében – megállapodás hiányában – polgári peres eljárást indíthat.
- [11] Ezt követően, 2021. november 5-én az indítványozó ismételt feljelentést tett a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Btk.) 317. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő (1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő) sikkasztás büntette és a régi Btk. 274. § (1) bekezdés c) pontjában ütköző és aszerint minősülő (3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő) közokirat-hamisítás büntette miatt.

- [12] A Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság 2021. november 30-án meghozott 03000/665/2020.bü. számú határozatával – a korábbival azonos tartalmú – feljelentést elutasította, mivel a büntethetőség – a 2015. április 22-án meghozott, 03000-158/2014.bü. számon folytatott nyomozást megszüntető határozattól számított 5 évet követően – 2020. április 22-én elévülés miatt megszűnt. Az indítványozó a feljelentést elutasító határozattal szemben panaszt nyújtott be.
- [13] A Kiskőrösi Járási Ügyészség 2021. december 28-án meghozott B.971/2021/4. számú határozatával az indítványozó panaszát elutasította. A határozat indokolása szerint az indítványozó a feljelentéshez képest újabb körülményt vagy ténytet nem adott elő, a nyomozó hatóság elévülésre vonatkozó megállapítására nem reagált, hanem a feljelentésben foglaltakat ismételte meg. Az ügyészség megállapította, hogy a nyomozó hatóság törvényesen és megalapozottan járt el, amikor az elévülésre tekintettel a feljelentés elutasításáról rendelkezett.
- [14] Az indítványozó 2022. március 2-án pótmagánvádat terjesztett elő sikkasztás büntette miatt. Vádindítványában kifejtette, hogy a sikkasztás büntettének a büntethetősége – a rendőr-főkapitányság és az ügyészség döntéseiben foglaltakkal ellentétben – nem évült el, mivel az elévülés határidejét nem a 2015. április 22. napján meghozott határozat szakította utoljára félbe, hanem az ezt követő pótmagánvádas eljárás során hozott bírósági határozatok, így a Kecskeméti Törvényszék által 2016. november 8-án meghozott végzés dátuma tekinthető utolsó elévülést félbeszakító cselekménynek.
- [15] Az eljárásra kijelölt Kecskeméti Járásbíróság 2022. május 24-én kelt 12.B.150/2020/9. számon arról tájékoztatta az indítványozót, hogy a vádindítványt a bíróság elfogadta, ezért pótmagánvádlóként léphet fel.
- [16] A Kecskeméti Járásbíróság 2022. október 3-án meghozott 12.B.150/2022/29. számú végzésével a sikkasztás büntette miatt indult büntetőeljárást megszüntette. A végzés szerint a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság 03000-158/2014.bü. számon folytatott eljárásának 2015. április 22. napján jogerősen meghozott megszüntető határozatát követően nem történt olyan, az eljárást előrébb vivő, érdemi büntetőeljárás cselekmény, aminek az ítélkezési gyakorlat szerint az eljárást félbeszakító hatása lenne. A végzés indokolása szerint a büntethetőség elévülését csak hatósági cselekmény szakítja meg, a sértett jogérvényesítő cselekedetei ilyen hatással nem rendelkeznek. A pótmagánvádló az elévülés félbeszakadása szempontjából sem fogható fel a büntetőügyben eljáró hatóságként. A pótmagánvádló bár a bírósági eljárásban eltérő szabály hiányában az ügyész jogait gyakorolja, mégsem büntető ügyekben eljáró hatóság, ezért az elkövető ellen a bűncselekmény miatt foganatosított eljárási cselekménye az elévülést nem szakítja félbe. A járásbíróság megállapította, hogy a sikkasztás vonatkozásában, figyelemmel a 03000-158/2014.bü. számon folytatott eljárás 2015. április 22. napján történt jogerős megszüntetésére, a büntethetőség 2020. április 22. napján megszűnt. A bíróság az eljárást az elévülésre tekintettel megszüntette a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 567. § (1) és (3) bekezdése alapján.
- [17] Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró Kecskeméti Törvényszék 2022. november 9-én meghozott és végleges 12.Bf.499/2022/2. számú végzésével megváltoztatta a Kecskeméti Járásbíróság – a büntetőeljárást megszüntető – 12.B.150/2022/29. számú végzését és az indítványozó pótmagánvádlói vádindítványt elutasította.
- [18] A törvényszék szerint az indítványozó esetében a pótmagánvádlói fellépés feltételei közül csak a Be. 790. § (1) bekezdés b) és c) pontjában írtak teljesültek. Ehhez képest a Be. 790. § (1) bekezdés a) pontja szerint a pótmagánvádlói fellebbezés további feltétele, hogy a feljelentést azért utasították el, mert a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény; a bűncselekmény gyanúja hiányzik; az elkövető büntethetőségét, illetve a feljelentett cselekmény büntetendőségét kizáró ok állapítható meg; vagy a feljelentett cselekmény nem közvédelemre üldözendő bűncselekmény [Be. 381. § (1) bekezdés a)–c), g) pontjaiban felsorolt okok].
- [19] Ennélfogva a más okra alapított feljelentés elutasítása esetében – amint az az elévülésre hivatkozással a Be. 381. § (1) bekezdés d) pontja alapján történt – a végzés indokolása szerint nincs helye pótmagánvádnak, még akkor sem, ha a vádindítványban ennek a döntésnek a helyességét vitatja is a sértett. A feljelentés elutasítása miatti jogorvoslat a panasz, amit jelen esetben az indítványozó előterjesztett, a bíróság pedig nem bírálhatja felül a nyomozó hatóság feljelentés elutasítására vonatkozó határozatában megjelölt okot.
- [20] A törvényszék szerint így a vádindítvány elutasításának volt helye és nem az eljárás megszüntetésének, ezért az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta. Egyebekben a végzés indokolása utal arra, hogy a pótmagánvádló nem a büntetőügyben eljáró hatóság (BH2010.204.). Továbbá nem minden hatósági vagy bírósági eljárási cselekmény szakítja félbe az elévülést, hanem csak az, ami – többek között – az elkövető ellen irányul és az eljárás előbbre vitelére alkalmas érdemi eljárási cselekmény (BH2014.69.). A törvényszék szerint a fellebbezésben megjelölt bírósági határozatok nem a terhelt ellen irányultak és az eljárás előrébb vitelét sem szolgálták, épp ellenkezőleg, azt megállították, így önmagukban véve az elévülést sem szakították félbe.
- [21] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény 28. cikkének, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek, továbbá a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012.

évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 28. § (1) bekezdésének sérelmére hivatkozott és kérte a Kecskeméti Járásbíróság 2022. október 3-án meghozott 12.B.150/2022/29. számú végzése, valamint a Kecskeméti Törvényszék 2022. november 9-én meghozott 12.Bf.499/2022/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Szintén kérte a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság által 0300/665/2021.bü. számú határozat, valamint a Kiskőrösi Járási Ügyészség által B.971/2021/4. számú határozat alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.

- [22] Az indítványozó szerint az elévülés számítása téves, mert az elévülés határidejét a Kecskeméti Törvényszék 2016. november 8-án meghozott végzése is félbeszakította. Álláspontja szerint ez az ügyben végzett legutolsó, az elévülés határideje számítására alapul szolgáló időpont, így az 5 éves elévülési idő határnapja 2021. november 8-a, a feljelentés pedig ezt megelőzően került benyújtásra.
- [23] Ezzel összefüggésben az indítványozó arra is hivatkozott, hogy a Kecskeméti Járásbíróság által a pótmagánvád befogadásra, az előkészítő ülés 2022. szeptember 7-re kitűzésre került, majd azt az eljáró elsőfokú bíróság ismeretlen okból mellőzte, újabb időpont kitűzése helyett pedig a támadott elsőfokú végzést hozta.
- [24] Az indítványozó szerint a támadott végzések a hatályos Btk. 28. § (1) bekezdését is sértik, amely szerint az elévülést félbeszakítja a bíróságnak az elkövető ellen a bűncselekmény miatt fogatosított büntetőeljárás cselekménye. A pótmagánvádlói indítványát elutasító bírósági határozat pedig az elkövető ellen, a bűncselekmény miatt fogatosított büntetőeljárás cselekmény. Álláspontja szerint nyilvánvalóan téves a támadott elsőfokú végzés rendelkezése, hiszen nem a sértett cselekménye, hanem a bíróság határozata szakítja meg az elévülést. Hasonlóan kifogásolja a másodfokú végzés indokolásának elévüléssel kapcsolatos megállapításait.
- [25] Az indítványozó szerint a támadott másodfokú végzés szerinti elutasítás jogsértő, a Be. 790. § (1) bekezdés a) pontjában írt szűkítő korlátozás nem vehető figyelembe. Álláspontja szerint alapvetően téves a döntést arra alapítani, hogy elévülés esetén nincs helye pótmagánvádlói fellépésnek, mert esetében a cselekmény nem évült el, hanem a nyomozó hatóságok hoztak az indítványban kifejtett okokból jogszabály- és alaptörvényt sértő döntéseket. A jogszabálysértő végzés, mint a büntetőeljárás akadályának figyelembevétele nyilvánvalóan ellentétes a jogszabály céljával, a józan észnek és a közjónak ellentmond.
- [26] Az indítványozó szerint a panasz tárgyát képező végzések és határozatok minden esetben a jogszabályok céljával ellentétes jogértelmezésen alapulnak. Nem lehet – és nyilván nem az volt a jogalkotó célja –, hogy a büntetőeljárásban szereplő egyes bírósági szervek és aktusok egyenlőségét az eljárás során megkérdőjelezzék. Önkényes és jogsértő álláspontja szerint az a megállapítás, miszerint a pótmagánvádas eljárás során tett bírósági végzés nem szakítja meg az elévülést, mert a bíróság egyrészt nyilvánvalóan érdemi eljárást fogatosított a büntetőeljárásban, másrészt az sem kérdőjelezhető meg, hogy a pótmagánvádas eljárás a büntetőeljárás része.
- [27] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése kapcsán az indítványozó arra hivatkozott, hogy a sértetti (esetében sértetti jogutód általi) jogérvényesítés fontos eleme a pótmagánvádas eljárás lehetőségének biztosítása, hiszen ez az utolsó lehetőség, mellyel a sértett a nyomozó hatóság eltérő véleménye ellenére is érvényt tud szerezni az állami büntető hatalomnak.
- [28] Álláspontja szerint jelen ügyben a bíróságok és más hatóságok jogsértő jogértelmezése okán súlyosan sérültek a sértettnek és jogutódjának a XXVIII. cikk (7) bekezdésében garantált alapjogai. A pótmagánvádlói eljárás nyilvánvalóan a büntetőeljárás része, alkotmányos jogaitól kerülne megfosztásra és indokolatlan megkülönböztetésre a pótmagánvádló, amennyiben az általa tett cselekményt követő bírósági döntés nem lenne alkalmas az elévülési idő megszakítására, ez nyilvánvalóan a jogszabályoknak a jogalkotó szándékától eltérő értelmezése.
- [29] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban jár el az ügyben. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek, különösen a 27. § szerinti érintettség, a jogorvoslat kimerítése, valamint a 29–31. § szerinti követelményeknek.
- [30] 2.1. Az indítványozó védője a Kecskeméti Törvényszék végzését 2022. november 14-én vette át, az indítványozó az alkotmányjogi panaszt 2023. január 4-én – az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül – nyújtotta be jogi képviselő útján. Az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására az indítványozó határidőben kiegészítette az indítványt.
- [31] Az indítványozó számára további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésre, érintettsége fennáll a Kecskeméti Törvényszék eljárást befejező végzésével összefüggésben, a jogi képviselő meghatalmazását az indítványozó csatolta.

- [32] 2.2. Az indítvány megjelölte az indítványozó jogosultságát és az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont]; az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérte kizárólag az Alkotmánybíróság eljárását. Kétségtelen, hogy az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdését is megjelölte, ugyanakkor sem az indítványban, sem annak kiegészítésében nem hivatkozott az ügyben folytatott bírósági eljárás során alkalmazott jogszabály(ok) alaptörvény-ellenes voltára. Az indítvány ezirányú érvelése kizárólag arra vonatkozik, hogy a támadott végzések sértik a Btk. 28. § (1) bekezdését is.
- [33] Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói végzéseket [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont], valamint az Alaptörvény indítványozó szerint sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítványozó megjelölte az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolta, hogy a sérelmezett bírói döntések álláspontja szerint miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. Az indítványozó továbbá kifejezett kérelmet terjesztett elő a támadott bírói döntések megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [34] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel nem konjunktív, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {vö. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [35] 3.1. Az indítványozó szerint a másodfokú végzés sérti az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseit, mert a Be. 790. (1) bekezdés a) pontját a bíróság nem vehette volna figyelembe, esetében a cselekmény ugyanis álláspontja szerint nem évült el, hanem a nyomozó hatóságok hoztak az indítványban kifejtett okokból jogszabály- és alaptörvényt sértő döntéseket, amelynek figyelembevétele nyilvánvalóan ellentétes a jogszabály céljával, a józan észnek és a közjónak is ellentmond.
- [36] A sérelmezett – az elsőfokú döntést megváltoztató, ugyanakkor nem az elévülés időbeliségén alapuló – másodfokú végzés meghozatala során a Be. 790. (1) bekezdés a) pontja ellenében történő eljárásra, figyelmen kívül hagyására a törvény nem ad lehetőséget, annak vizsgálata a bíróság kötelezettsége. A Be. 794. § (1) bekezdés c) pontja alapján a bíróság a vádindítványt nem ügydöntő végzéssel elutasítja, ha a törvény alapján pótmagánvád-lóként történő fellépésnek nincs helye. Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy ezzel egyező szabályozást tartalmazott a korábbi büntetőeljárás törvény [vö. 199. § (2) bekezdés; 231. § (2) bekezdés].
- [37] Következésképpen az indítvány e vonatkozásában nem a bírói jogértelmezést vagy az eljárást, hanem valójában a Be. szabályozását kifogásolja. Ehhez képest az indítványozó a pótmagánvád alkalmazandó törvényi feltételeire vonatkozó – az Abtv. 26. § (1) bekezdés szerinti – alkotmányjogi panaszt nem terjesztett elő, míg a Be. 790. § (1) bekezdés a) pontjának az elévülés esetére vonatkozó kiegészítését, azaz jogalkotói mulasztást pedig nem indítványozhat.
- [38] Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság utal következetes gyakorlatára, miszerint a törvényhozónak a pótmagánvád intézményének szabályozása során nem volt alkotmányos – akár a tisztességes eljáráshoz való jogból, akár más alapjogból levezethető – kötelezettsége a pótmagánvád intézményének bevezetésére, így „[a] törvényhozó viszonylag tág mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy a pótmagánvádra milyen esetekben ad lehetőséget, és milyen esetekben zárja ki” {28/2022. (XI. 8.) AB határozat, Indokolás [29]}.
- [39] Az Alaptörvény pedig nem biztosít jogot a sértettnek a büntetőeljárás lefolytatására vagy a terhelt büntetőjogi szankcionálására {3316/2022. (VI. 30.) AB végzés, Indokolás [15]–[16], 3418/2022. (X. 21.) AB végzés, Indokolás [33]}.
- [40] 3.2. Az Alkotmánybíróság az indítványozó elévülés kapcsán tett megállapításaival összefüggésben megjegyzi, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését amiatt változtatta meg, mert a Be. rendelkezései alapján nem az eljárás megszüntetésének, hanem a vádindítvány elutasításának volt helye. Következésképpen az elutasítás nem az elévülés félbeszakadásának indítványozó által vitatott értelmezésén alapul.
- [41] Ehhez képest ugyanakkor a másodfokú végzés indokolása a fellebbezés tartalmára utalva (a teljesség kedvéért címén) mind a régi Btk.-ra, mind a hatályos Btk.-ra figyelemmel kitér arra a – szakjogi, alkotmánybírósági vizsgálatba nem vonható – kérdésre, hogy az indítványozó által megjelölt bírósági döntések miért nem alkalmasak az elévülés félbeszakítására.
- [42] Az indítványban foglaltak kapcsán megjegyzi az Alkotmánybíróság, miszerint nyilvánvalóan téves álláspont, hogy a pótmagánvádlo vádindítványát elutasító döntés félbeszakítja az elévülést. Ezen álláspont figyelmen kívül

hagyja ugyanis, hogy a büntetőtörvény alapján az elévülést a bíróságnak, az ügyésznek, a nyomozó hatóságnak, illetve a nemzetközi vonatkozású ügyekben az igazságügyért felelős miniszternek vagy a külföldi hatóságnak az elkövető ellen a bűncselekmény miatt foganatosított büntetőeljárás cselekménye szakítja félbe [Btk. 28. § (1) bekezdés; régi Btk. 35. § (1) bekezdés]. Ehhez képest pedig – értelemszerűen – jelentősége van annak, hogy a büntethetőség elévülésének félbeszakítására alkalmas eljárás cselekmény kizárólag olyan lehet, aminek tartalma az elkövető ellen irányul, tehát nem csupán vele kapcsolatos (irányultság követelménye). Másrészt az ilyen eljárási cselekménynek érdemi, tehát az eljárás előbbrevitelére alkalmasnak kell lenni (érdemiség követelménye). Mindebben következetes az ítélkezési gyakorlat [BJD 206., 2486., 2493., 4696., 5692., 5693., 7087., 7884., BH 1996/567. I., 1998/162. II., 2003/99. II., 2005/163., 2007/363. I.]. A pótmagánvádló vádindítványát elutasító döntés viszont (egyezően pl. a felmentő határozattal) valójában nem az elkövető ellen, s nem az eljárás előbbrevitele érdekében álló, hanem éppen arról szóló, hogy nincs helye büntetőeljárásnak. Nem a vádolást viszi tovább, hanem annak érvényre jutását akadályozza meg. Ehhez képest nem tekinthető elévülést félbeszakítóknak.

- [43] 3.3. Következésképpen az indítvány nem vetett fel a bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség iránti kételyt, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségűként értékelhető kérdést. Az alkotmányjogi panaszban foglalt érvek alapján ezért nem állapítható meg, hogy az Abtv. 29. §-ában szereplő feltételek fennállnak.
- [44] 4. Ekként az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1) és (2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdése alapján eljárva – az Abtv. 29. §-ára, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel visszautasította.

Budapest, 2023. október 10.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/135/2023.

